

දුනියෝ පාඨෝ

දානං සගගසස සොපාණං

අමහාකං භගවති පරිනිබ්බුතෙ පාටලීපුත්තසමීපෙ අඤ්ඤාතරසමී. ගාමෙ අඤ්ඤාතරො දුගගතමනුසෙසා වසති. සො පනෙකදිවසං අඤ්ඤාතරං ගාමං ගව්ශනෙතා දෙව සාටකෙ නිවාසෙත්වා මහනනං අට්ඨං පාපුණී. තදෙවං දිසවා එතස්ස වත්ථං ගණ්හිසසාමීති එකො වොරො අනුබ්බං. සො දුරතොව ආගව්ශනනං වොරං දිසවා විනෙතසි. අහමෙනසමා පලායිතුං වා තෙන සද්ධිං යුජ්ඣයිතුං වා න සකෙකාමී අයමාගනත්වා අවසසං අනිව්ශනසසාපි මෙ වත්ථං ගණ්හිසසති. මයාපිසස නිරස්කෙන හරිතුං න සකකා දානවසෙනසස දසසාමීති සනනිට්ඨානමකාසි. අථ වොරො ආගනත්වා වත්ථකං පරාමසී. අථ සො පුරිසො විතනං පසාදෙත්වා ඉමං මම වත්ථදානං භවහොගසුබ්බත්වාය පව්චයො හොතුති වත්ථං දත්වා දුච්ඡාදිතතතා මහාමගගං පහාය අඤ්ඤාතරං ජංසාමගගන ගව්ශනෙතා ආසිවිසෙන දට්ඨො කාලං කත්වා හිමවනතප්පදෙසෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කණ්කවිමානෙ තෙකව්ශරාසහසසපරිවුතො නිබ්බතති. විමානං පනසස පරිවාරෙත්වා තියොජනිකෙ ධානෙ කප්පරුකකා නිබ්බතතිංසු. සො මහනනං දිබ්බසමපනතිං දිසවා සොමනසසං පව්චෙදෙනෙතා ආහ.

“පරිණාමිතමතෙන, දානසස සකසනකං,
දදාති විපුලං භොගං, දිබ්බමිසසරියං වරං.”

(රසවාහිනී)

පදමාලාව

සොපාණං	(නා)	-	ඉණිමග
අමහාකං	(ස නා)	-	අපගේ
භගවති පරිනිබ්බුතෙ	(භාව සත්තමී)	-	භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි
පාටලීපුත්තසමීපෙ	(ස)	-	පාටලීපුත්ත නගරය සමීපයේ
අඤ්ඤාතරො	(ස නා)	-	එක්තරා
දුගගතමනුසෙසා	(ස)	-	දුප්පත් මනුෂ්‍යයෙක්
ගව්ශනෙතා	(කි)	-	යන්තේ
සාටකෙ	(නා)	-	සඵ
නිවාසෙත්වා	(පු ක්‍රි)	-	හැඳ
අට්ඨං	(නා)	-	වනයකට
තදෙවං	(සං)	-	එදා මෙසේ
එතස්ස	(ස නා)	-	මොහුගේ
ගණ්හිසසාමී	(ක්‍රි)	-	ගන්නෙමිසි
අනුබ්බං	(ක්‍රි)	-	ලුහුබැන්දේ ය
දුරතොව	(සං)	-	දුරින් ම

ආගව්‍යන්තර	(ක්‍රි)	-	එන්නා වූ
අනුමතසමා	(සං)	-	මම මොහු කෙරෙන්
පලායිතුං	(තු)	-	පලායන්නට
යුජ්ඣිතුං	(තු)	-	යුද්ධ කරන්නට
අයමාගන්තවා	(සං)	-	මොහු අවුත්
අවසසං	(නි)	-	ඒකාන්තයෙන්
අනිව්‍යන්තසසා' පි	(සං)	-	අකමැතිවූයේ නමුත්
මයාපිසස	(සං)	-	මා විසින් ද මොහුට
නිරතකෙන	(නා)	-	නිෂ්ඵල වූවෙකු මෙන්
හරිතුං	(තුං)	-	ගෙනයන්නට
න සකකා	(නි)	-	නො හැකි ය
දානවසෙනසස	(සං)	-	දානයක් වශයෙන් මොහුට
සනනිට්ඨානමකාසි	(සං)	-	තීරණය කළේ ය
පරාමසි	(ක්‍රි)	-	අතගැවේ ය/පරාමර්ශනය කළේ ය
භවභෝගසුඛස්ථාය	(ස)	-	භවභෝග සැප පිණිස
භොතුති	(සං)	-	වේවා යැයි
දුච්ඡාදිතතතා	(සං)	-	(ශරීරය) මනාව නොවසන ලද බැවින් (නිර්වස්ත්‍ර භෙයින්)
මහාමගං	(ස)	-	ප්‍රධාන මාර්ගය
ජංසාමගෙගන	(ස)	-	අඩි පාරකින්
ද්වාදසයොජනිකෙ	(ස)	-	යොදුන් දොළොසක්
කණකවිමානෙ	(ස)	-	රන් විමනෙක
නෙකච්ඡරාසහසසපරිවුකො	(ස)	-	නොයෙක් දහස් ගණනක් දිව්‍ය අප්සරාවන් පිරිවරණ ලද්දේ
නිබ්බතති	(ක්‍රි)	-	ඉපදුණි
පරිවාරෙස්වා	(පු.ක්‍රි)	-	පිරිවරා
තියොජනිකෙ	(ස)	-	යොදුන් තුනක් වූ
කප්පරුකඛා	(ස)	-	කල්ප වෘක්ෂයෝ
පච්චෙදෙනො	(ක්‍රි)	-	ප්‍රකාශ කරන්නේ
සකසන්තකං	(ස)	-	තම සන්තකයේ ඇති
දිබ්බමිසසරියං	(සං)	-	දිව්‍යමය සැප සම්පත්
වරං	(නි)	-	උතුම් වූ

අභ්‍යාස

01. “දානං සගගස්ස සොපාණං” යන ඡේදය සිංහලට නගන්න.

02. පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.

- i. දුග්ගතමනුසේසා කසමිං ගාමෙ වසති ?
- ii. ගාමං ගව්ස්නෙතා සො කිත්තකානි වත්ථානි පාරුපි?
- iii. එකො වොරො කිමත්ථාය තං අනුබ්බි ?
- iv. වොරං දිසවා සො කිං විනෙතසි ?
- v. කාලකතො සො කත්ථ නිබ්බතති?

03. පිළිතුරු සපයන්න.

- i. පාටලීපුත්‍ර නගරය සම්බන්ධ ඓතිහාසික ශාසනික සිද්ධියක් නම් කරන්න.
- ii. බුදුදහම අනුව දුප්පත්ව ඉපදීමට හේතු කවරේද?
- iii. බුදුරදුන් වදාළ පරිදි වස්ත්‍ර දැරීමේ ප්‍රයෝජන මොනවා ද ?
- iv. අල්ප දෙයක් දන් දී මහේශාකාස සම්පත් විඳි තවත් වර්ත දෙකක් නම් කරන්න.
- v. මෙම කථා පුවතින් ගතහැකි ජීවිතාදර්ශ දෙකක් ලියන්න.

04. මුල් පාලි ඡේදයේ වාක්‍ය රීතිය අනුගමනය කරමින් පහත ඡේදය පාලියට නගන්න.

පෙර ලක්දිව අනුරාධපුරයේ මහවැව නම් ගමක් විය. එහි වෙසෙන එක්තරා දුප්පත් ගොවියෙක් දිනපතා කුඹුරට යන්නේ බත්මුලක් (හත්තපුටං) රැගෙන යයි. ඉක්බිති එක් දවසක් එක් මගියෙක් (අද්ධිකො) දුර දී ම ඔහු දක බත්මුල ඉල්ලන්නට ඔහු ලුහුබැන්දේ ය. මොහු අවුත් අනිවාර්යෙන් මාගේ බත්මුල ඉල්ලන්නේ ය. මම දානයක් ලෙස මොහුට මෙය දෙන්නෙමි'යි සිතී ය. ඉක්බිති ඒ ගොවියා සිත පහදාගෙන මේ දානය සැප පිණිස වේවා'යි දන් දී යන්නේ අතරමග දී සර්පයෙකු විසින් දෂ්ට කරන ලද්දේ කළුරිය කොට දිව්‍ය ලෝකයේ උපන්නේ ය.

නාමපද

යම් කෙනෙකු හෝ යම් දෙයක් හෝ යම් ගුණයක් හෝ යම් සිද්ධි මාත්‍රයක් හෝ හැඳින් ගැනීම සඳහා යොදනු ලබන සංඥාවන්ට නාම යැයි කියනු ලැබේ.

උදා :-

බුද්ධ, මනුසස, සෙන, ගව්ස්නත, රුකඛ

නාමපද ප්‍රභේද

නාම නාම, සමාස නාම, තද්ධිත නාම, කෘදන්ත නාම යැයි නාම පද පිළිබඳ ප්‍රභේද හතරක් වේ. ඊට අමතරව තවත් විවිධ ප්‍රභේදයන් ද දැකගත හැක. බාලාවතාරයේ නාම පිළිබඳ දක්වා ඇති ප්‍රභේදයන් මෙසේ ය.

නාමපද ප්‍රභේද		උදාහරණ
පුලිංග නාම		බුද්ධ, නාග, දෙව, මනුෂ්‍ය, අත්ත, රාජ, ගුණවත, අග්‍රි, දණ්ඩ, හිකු, නත
ඉත්ථිංග නාම		කඤ්ඤා, රතනි, නදී, ජමබු, මාතු, ධිතු, අජා, එළකා, මාතුලානි, ගොතමී, ගුණවතී, මහනතී
නපුංසකලිංග නාම		චිත්ත, පුඤ්ඤ, පාප, එල, චකු, චසු, ධන, මන, සිර, උර, තෙජ, යස, තප, පය, අධ්‍ය
ද්විලිංග නාම	පුම්භීලිංග (පුරුෂ - ස්ත්‍රී ලිංග)	කට, සට, යට්ටි, මුට්ටි, සිණු, රෙණු,
	පුමනපුංසකලිංග (පුරුෂ නපුංසක ලිංග)	ධම්ම, කම්ම, කුසුම, සංඝ, පදුම, අසුම, විහාර, සරීර, සුවණ්ණ, චණ්ණ, කහාපණ, හවන, භුවන, යොබ්බන, ආයන, සයන, ඔදන, ආකාස
	ඉත්ථි නපුංසකලිංග (ස්ත්‍රී නපුංසක ලිංග)	නගර, අවච්චි
සබ්බන්තම (සර්ව නාම)		සබ්බ, කතර, කතම, උභය, අඤ්ඤ, අඤ්ඤතර, පුබ්බ, පර, අපර, දකඛ්ණ, උත්තර, ය, ත, එත, කිං, ඉම, අමහ, තුමහ
සංඛ්‍යානාම (සංඛ්‍යා ශබ්ද නාම)		එක, ද්වි, ති, චතු, පංච, අට්ඨාරස
අලිංග නාම (මේවා ලිංග භේදය නොකරන නාමපද වේ. මේ සඳහා අව්‍ය තද්ධිතපද යෙදේ)		සබ්බස්ථ, එස්ථ, කුහිං, සබ්බදා, කස්ථ, කදා, කුදාවනං

නාම වරනැගීම

නාම පදයක මූලික ස්වරූපය ශබ්ද ප්‍රකෘතිය යි. එයට විභක්ති ප්‍රත්‍යය එක් කළ විට නාම පදයක් සාදාගත හැකි ය. එසේ සාදාගනු ලබන නාමපදය විභක්තීන්හි වරනැගිය හැකි ය. බාලාවතාරයේ එම විභක්ති ප්‍රත්‍යය මෙසේ දක්වා ඇත.

සි යො ඉති පඨමා,
අං යො ඉති දුතියා,
නා හි ඉති තතියා,
ස නං ඉති චතුසී,
සමා හි ඉති පඤ්චමී,
ස නං ඉති ඡට්ඨී,
සමීං සු ඉති සත්තමී, ලෙසිති.

විභක්ති ප්‍රත්‍යය මාලාව

බාලාවතාරයේ ප්‍රත්‍යය දක්වා ඇත්තේ විභක්ති හතකට පමණි. එහෙත් සාමාන්‍ය වරනැගීමේ දී විභක්ති නවයක් භාවිත වේ. එහි දී ආලපන හා කරණ යනුවෙන් විභක්ති දෙකක් ගැනේ. ආලපන විභක්ති ප්‍රත්‍යය වන්නේ ප්‍රථමාවේ ප්‍රත්‍යයන් ම ය. කරණ විභක්ති ප්‍රත්‍යය වන්නේ තතියා විභක්ති ප්‍රත්‍යයන් ම ය. ඒ අනුව විභක්ති නවයේ ප්‍රත්‍යය මෙසේ ය.

විභක්ති	එකවචන	බහුවචන	බාලාවතාර සූත්‍රය	අර්ථය
පඨමා	සි (ඔ)	යො (ආ)	ලිංගතෝ පඨමා	ලිංගාර්ථය
ආලපන	සි (අ, ආ)	යො (ආ)	ආලපනෙ ච	ආලපනාර්ථය
දුතියා	අං (අං)	යො (එ)	කම්මතෝ දුතියා	කර්මාර්ථය
තතියා	නා (එන)	හි (එහි, එහි)	කතතරී ච	කර්තෘ අර්ථය
කරණ	නා (එන)	හි (එහි, එහි)	කරණෙ තතියා	කරණ අර්ථය
චතුසී	ස (ආය, අසස)	නං (ආනං)	සම්පදානෙ චතුසී	සම්ප්‍රදාන අර්ථය
පඤ්චමී	සමා (මහා, සමා)	හි (එහි, එහි)	අපාදානෙ පඤ්චමී	වෙන්වීමේ අර්ථය
ඡට්ඨී	ස (සස)	නං (ආනං)	සාමීසමීං ඡට්ඨී	ස්වාමීත්ව අර්ථය
සත්තමී	සමීං (මහි, සමීං)	සු (එසු)	ඔකාසෙ සත්තමී	ආධාර අර්ථය

විභක්ති ප්‍රත්‍යය යොදා නාමපදයක් සාදාගන්නා ආකාරය මෙසේ ය.

බුද්ධ + සි - තතො ච විභතියො
බුද්ධි + අ + සි - පුබ්බමධොධීතමසසරං සරෙන වියොජයෙ
බුද්ධි + ඔ - සො
බුද්ධි + ඔ - සරලොපො මාදෙසස්සවයාදිමහි සරලොපෙ තු පකති
බුද්ධො - නයෙ පරං යුතො

බුද්ධ + යො - තතො ව විහතතියො
බුද්ධ + අ + යො - පුබ්බමධොධීතමසසරං සරෙන වියොජයෙ
බුද්ධ + අ + ආ - සබ්බයොනීන මා ඵ
බුද්ධ + ආ - සරලොපො මාදෙසප්පවයාදීමිති සරලොපෙ තු පකති
බුද්ධා - නයෙ පරං යුතෙන

මේ අයුරින් නාමපද සාධනයේ දී විහක්ති ප්‍රත්‍යයන්ට ආදේශ සිදුවන ආකාරය බාලාවතාරයේ නාම කාණ්ඩයේ දක්වා ඇත.

උකාරන්ත ගුණවනතු සද්දො - පුල්ලිංග

විහතති	ඵකවචන	බහුවචන
පඨමා	ගුණවා, ගුණවනො (ගුණවතා)	ගුණවනො, ගුණවනා (ගුණවන්හු)
ආලපන	(හෙ) ගුණවං, ගුණව, ගුණවා	(භවනො) ගුණවනො, ගුණවනා, (පිංවත් ගුණවතුනි)
දුතියා	ගුණවනං (ගුණවතා)	ගුණවනෙ (ගුණවතුන්)
තතියා	ගුණවතා, ගුණවනෙන (ගුණවතා විසින්)	ගුණවනෙහි, ගුණවනෙහි (ගුණවතුන් විසින්)
කරණ	ගුණවතා, ගුණවනෙන (ගුණවතා කරණකොට)	ගුණවනෙහි, ගුණවනෙහි (ගුණවතුන් කරණකොට)
චතුස්ථී	ගුණවතො, ගුණවනසස (ගුණවතාට)	ගුණවතං, ගුණවනානං (ගුණවතුන්ට)
පඤ්චමී	ගුණවතා, ගුණවනමහා, ගුණවනසමා (ගුණවතාගෙන්)	ගුණවනෙහි, ගුණවනෙහි (ගුණවතුන්ගෙන්)
ෂට්ඨී	ගුණවතො, ගුණවනසස (ගුණවතාගේ)	ගුණවතං, ගුණවනානං (ගුණවතුන්ගේ)
සත්තමී	ගුණවති, ගුණවනෙ, ගුණවනමහි, ගුණවනසමිං (ගුණවතා කෙරෙහි)	ගුණවනෙසු (ගුණවතුන් කෙරෙහි)

ඉස්මර්තිය

විභතිය	එකවචන	බහුවචන
පද්මය	ගුණවතී	ගුණවතී, ගුණවතියෝ
ආලපන	(හොඳ) ගුණවතී	(හොඳියා) ගුණවතියෝ
දුතිය	ගුණවතී	ගුණවතී, ගුණවතියෝ
තතිය	ගුණවතියා	ගුණවතීහි, ගුණවතීහි
කරණ	ගුණවතියා	ගුණවතීහි, ගුණවතීහි
චතුස්ථි	ගුණවතියා	ගුණවතීනං
පඤ්චමි	ගුණවතියා	ගුණවතීහි, ගුණවතීහි
ඡට්ඨි	ගුණවතියා	ගුණවතීනං
සත්තමි	ගුණවතියං, ගුණවතියා	ගුණවතීසු

නපුංසකලිංග

විභතිය	එකවචන	බහුවචන
පද්මය	ගුණවං	ගුණවතා, ගුණවතාහි
ආලපන	(හොඳ) ගුණවං, ගුණව, ගුණවා	ගුණවතා, ගුණවතාහි
දුතිය	ගුණවතං	ගුණවතො, ගුණවතාහි
තතිය	ගුණවතා, ගුණවතො	ගුණවතොහි, ගුණවතොහි
කරණ	ගුණවතා, ගුණවතො	ගුණවතොහි, ගුණවතොහි
චතුස්ථි	ගුණවතො, ගුණවතාසා	ගුණවතං, ගුණවතානං
පඤ්චමි	ගුණවතා, ගුණවතාමහා, ගුණවතාසාමා	ගුණවතොහි, ගුණවතොහි
ඡට්ඨි	ගුණවතො, ගුණවතාසා	ගුණවතං, ගුණවතානං
සත්තමි	ගුණවතී, ගුණවතො, ගුණවතාමහි, ගුණවතාසමිං	ගුණවතොසු

මසවා	-	ශක්‍රයා	කුලවා	-	කුලවතා
ඵලවා	-	ඵල ඇත්තා	යසවා	-	කීර්ති ඇත්තා
ධනවා	-	ධනවතා	සුතවා	-	ඇසුතැන් ඇත්තා
භගවා	-	භාග්‍ය ඇත්තා	හිමවා	-	හිම ඇත්තා
බලවා	-	බල ඇත්තා	සීලවා	-	සිල් ඇත්තා
පඤ්ඤවා	-	නුවණ ඇත්තා	සතිමා	-	සිහි ඇත්තා
ධිතිමා	-	ධෛර්‍ය ඇත්තා	ගතිමා	-	ගමන් ඇත්තා
මුනිමා	-	ප්‍රඥාව ඇත්තා	මනිමා	-	නුවණ ඇත්තා
ජුතිමා	-	ශෝභා ඇත්තා	හිරිමා	-	ලජ්ජා ඇත්තා
ථුතිමා	-	ස්තුති කරන්නා	රතිමා	-	ඇලුම් ඇත්තා
යතිමා	-	තපස් ඇත්තා	සුවිමා	-	පිරිසිදුකම ඇත්තා
කලිමා	-	කිලිටු ඇත්තා	බලිමා	-	බලි ඇත්තා
කසිමා	-	සීඝ්‍රී ඇත්තා	රුවිමා	-	කැමැත්ත ඇත්තා
බුද්ධිමා	-	බුද්ධිමතා	වක්කුමා	-	ඇස් ඇත්තා
බණ්ඩුමා	-	නැයන් ඇත්තා	හෙතුමා	-	කාරණ ඇත්තා
සෙතුමා	-	හේදඬු ඇත්තා	කෙතුමා	-	කොඩි ඇත්තා
රාහුමා	-	රාහු	භානුමා	-	රශ්මි ඇත්තා
බාණුමා	-	කණු ඇත්තා	විජුමා	-	විදුලි ඇත්තා

යනාදී ශබ්ද ගුණවත්තු ශබ්දය මෙන් වර්තැගේ.

ඒ ඒ පද පඨමා ආදී විභක්තිවල යෙදෙන ආකාරය පහත දැක්වේ. කළු අකුරින් මුද්‍රිත පද අදාළ විභක්තිය නියෝජනය කරයි.

විභක්තිය	විස්තරය	උදාහරණය
පඨමා	වාක්‍යයක උක්ත පදය තබනුයේ පඨමා විභක්තියෙනි. ලිංගාර්ථයේ ද යෙදේ.	බුද්ධො ධම්මං භාසති. සාමණෙරෙන පාඨො පඨියතෙ.
ආලපන	ආමන්ත්‍රණ අර්ථය යෙදේ.	හෙ කුමාර උඨාහි. හෙ පුරිස ගව්ස.
දුතියා	වාක්‍යයක ක්‍රියාවට යටත්වන පදය හෙවත් කර්ම පදය දුතියාවෙන් යෙදේ.	දාසො ඔදනං පවති. පුරිසො රුක්ඛං ඡන්දති.
තතියා	කර්තෘ අර්ථය යොදනුයේ තතියාවෙනි. කර්මකාරක වාක්‍යවල දී මෙය යෙදේ.	උපාසකෙන පදිපො ජාලියතෙ. කසසකෙහි බෙත්තානි කසියනෙත.

කරණ	කරණාර්ථය ප්‍රකාශ කරනුයේ කරණ විභක්තියෙනි.	සිසෙසා ලෙඛනියා ලිඛති. අහං පාදෙහි ගවණාමි.
චතුත්වී	යම් දෙයක් කැමැත්තෙන් ප්‍රදානය කිරීමේ දී එය ලබන්නා තබනුයේ චතුත්වී විභක්තියෙනි.	උපාසකො හික්ඛුස්ස දානං දෙති. වාගි යාවකස්ස ධනං දෙති.
පඤ්චමී	වෙන්වීමේ අර්ථය ප්‍රකාශ කරනුයේ පඤ්චමී විභක්තියෙනි.	එලං රුක්ඛමහා පතති. වනිතායො වනමහා දාරුං ආහරන්ති.
ෂට්ඨී	යමක අයිතිය ප්‍රකාශ කරනුයේ ෂට්ඨී විභක්තියෙනි.	බුද්ධස්ස සාවකා සප්පුරිසා නොනති. දාරකස්ස මාතා ආහාරං ආහරති.
සත්තමී	ක්‍රියාව සිදුවීමට ආධාර වන තැන යොදනුයේ සත්තමී විභක්තියෙනි.	සාමණේරා පරිවෙණේ උගගණන්ති. ගාමවාසී හික්ඛු ආරාමෙ වසති.

විශේෂණ පද

භාෂා ව්‍යවහාරයේ දී නාමපදයක් මූලට විශේෂණ පද යොදා ලිවීමට හා කථා කිරීමට සිදු වේ. එහි දී විශේෂණ පද හා විශේෂ්‍ය පද යනුවෙන් දෙකක් ඇත. යම් පදයක් විස්තර කරන පද විශේෂණ පද නම් වේ. මෙහි දැක්වූ ගුණවන්තු ආදී ශබ්දත් ගවණන ආදී ශබ්දත් සර්වනාම ශබ්දත් බොහෝ විට විශේෂණ පද වශයෙන් යෙදේ. පාලි ඊතියට අනුව විශේෂණ විශේෂ්‍ය පද හැම විට ම ලිඛිතයෙන්, විභක්තියෙන් හා වචනයෙන් සමාන විය යුතු ය.

පුලලිඛන	ඉත්ථිලිඛන	නපුංසකලිඛන
ගවණනො පුරිසො	ගවණනියො වනිතායො	රත්තං වත්ථං
ධාවනතා බාලකා	ධාවනති බාලිකා	පතිතානි එලානි
ලිඛනතං ලෙඛකං	ලිඛනති ලෙඛිකායො	ධාවනතං රථං

විශේෂණ පද වාක්‍යවල යෙදෙන අයුරු පහතින් දැක්වේ.

පුලිඬ :-

සො ගව්‍යනො පුරිසො මුහුතං නිවතති.

(ඒ ගමන්කරන පුරුෂයා මොහොතක් නැවතී සිටියි.)

ඉතීලිඬ :-

සා ගව්‍යනී වනිතා අත්තනො ගෙහං ගව්‍යති.

(ඒ යන්නා වූ වනිතාව තමන්ගේ නිවසට යන්නීය.)

නපුංසකලිඬ :-

තං පතිතං ඵලං අමෙඛා.

(ඒ වැටුණු ගෙඩිය අඹ ය.)

අභ්‍යාස

01. සිංහලට නගන්න.

- i. සුදේශාදනමහාරාජා කපිලවස්ථුපුරෙ වසී.
- ii. මහාමායාදේවී කාලං කන්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති.
- iii. රාහුලකුමාරො දහරකාලෙයෙව අරහත්තං පාපුණී.
- iv. සිද්ධස්කුමාරො ඡ වසසං දුක්කරකිරියං අකාසී.
- v. භගවා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවතෙහසී.

02. සිංහලට නගන්න.

- i. භගවා පඤ්ඤාවන්තානං ධම්මං දෙසෙසී.
- ii. සුත්වා අරියසාවකො සීලවන්තීනං උපාසිකානං අභිධම්මකථං කථෙසී.
- iii. බ්‍රහ්මා යසවන්තං සෙට්ඨිං උපසංකම්භා ධීතරං යාචී.
- iv. ථාමවන්තා කුමාරා ඵලවන්තං රුක්ඛං ආරුහිංසු.
- v. බලවා පුරිසො වෙගෙන ගන්තවා ධජං ගණ්හී.

03. පහත නාම පදයන්හි විභක්තිය හා වචනය ලියන්න.

i. භගවති	ii. අඤ්ඤතරසමී	iii. ගව්‍යනානං	iv. අටචිං
v. වත්ථං	vi. අහං	vii. විතෙතන	viii. අඤ්ඤන්
ix. මගෙත	x. විමානෙ		

04. ධනවනතු ශබ්දය පුල්ලිංගයේ සියලු විභක්තිවල වර්තන අර්ථය ද ලියන්න.

05. පිළිතුරු සපයන්න.

- i. පුම්භීලිංග ශබ්ද 5ක් නම් කරන්න.
- ii. ප්‍රශ්නවාචී සර්වනාම තුනක් නම් කරන්න.
- iii. ඉභීලිංග නාම 5ක් නම් කරන්න.
- iv. 'සබ්බයොනීන මා ඵ' සූත්‍රයේ අර්ථය ලියා උදාහරණ දෙන්න.
- v. ගුණවනතු ශබ්දය මෙන් වර්තනගෙන ශබ්ද 5ක් නම් කරන්න.